

Auguste WIEGAND, wiens geboortedatum me niet gekend is, staat in A. STPACKE's "Almanachs" vermeld als "gediplomeerd muzikleraar" woonachtig in de Sint-Petersburgstraat 8 te Oostende (nu L. SPILLIAERT-straat).

WIEGAND had gestudeerd aan het Conservatorium te Liège en bij de orgelvirtuoos A. MAILLY te Brussel.

Als orgelist speelde hij tal van recitals in binnen- en buitenland. Zijn optreden tijdens de Antwerpse tentoonstelling van 1885, zou een van zijn grote successen geweest zijn.

Dat tentoonstellingsorgel was een instrument van ANNEESENS (Geraardsbergen). WIEGAND moet erg nauwe contacten met houwer ANNEESENS gehad hebben, want hij speelde ook diens orgels in, in de Sint-Jozefskerk te Antwerpen (1883), de Sint-Jacobskerk aldaar, in een kerk te Geraardsbergen en in de H. Kerstkerk te Gent (1).

Dat inspelen van het orgel in de Gentse H. Kerstkerk gebeurde op 16 februari 1886 en de programmabrochure vermeldde WIEGAND nog als "orgelist te Antwerpen".

In de programmabrochure (1) lezen we ook wat WIEGAND zo allemaal ten gehore bracht tijdens zo'n inspelning. Een allegaartje van echte orgelmuziek en arrangementen, conform de mode van de tijd :

- Sonate No 6	F. MENDELSSOHN
- Communion en fa op 11	J. GRISON
- Air d'églises	STRADELLA
- Prière en fa	Martini
- Dernières volontés (met zang)	GOUNOD
- Fantaisie en fuga	BERT
- Ave Maria	SCHUBERT
- Adagio in la-mineur	J.S. BACH
- Melodie	A. RUBINSTEIN
- Marche funèbre & chant Séraphique	A. GUILMANT
- Te Deum (met zang)	LACOME
- Pâques Fleuries	A. MAILLY
- Duetto	F. MENDELSSOHN
- Prière No 5	A. WIEGAND
- Improvisatie en Marche Finale	A. WIEGAND

X X X

WIEGAND was tot 1889 organist van de SS. Petrus- & Pauluskerk waar Léandre VILAIN (2) hem in 1890 opvolgde. Wanneer hij in dienst trad te Oostende is me ongekend, maar uit wat voorafging zeker na februari 1886.

Op 28 februari 1887 speelde WIEGAND er het nieuwe orgel plechtig in. Het was een instrument van Charles AGNEESSENS-MEUNIER dat in augustus 1896 in de vlammen verdween.

WIEGAND speelde volgend programma (3) :

- Sonate N° 6	F. MENDELSSOHN
- Melodie	A. RUBINSTEIN
- Communion en Fa	J. CRISON
- Piece en la-mineur	T. SALOME
- Passacaglia	J.S. BACH
- Pâques Fleuries	A. MAILLY
- Cantilène Pastorale	A. GUILMANT
- Cavotte Célèbre	MARTINI
- Hosanna, fanfare	J.N. LEMMENS
- Menuetto	Ch. M. WIDOR
- Ave Maria	F. SCHUBERT
- Grande marche de Sainte-Cécile	A. WIEGAND

Op 1 maart 1887 speelde hij nog een "concert religieux" bij die gelegenheid. Het programma (3) :

- Sonate N° 1 in re-mineur	A. MAILLY
- Andante in Si-b	A. MAILLY
- Allegretto in fa	F. MENDELSSOHN
- Prière, elevation en fa	Ed. BATISTE
- Grand fugus ensol mineur	J.S. BACH
- Prière, romance sans paroles	A. WIEGAND
- Air d'2glise	STRELLA
- Communion en sol	Ed. BATISTE
- Marche funèbre et Chant Séraphique	A. GUILMANT
- Ave Maria (met zang)	CHEPUBINI
- Intermezzo	A. EYFE
- Serenata	BRAGA
- Grande marche triomphale	J. CRISON

X X X

Van 1888 tot 1889 was WIEGAND ook nog orgelist van het Kursaal. Dat orgel, ook al door ANNESENS, werd door hem ingespeeld op 16 juli 1888. Tijdens de seizoenen 1888 en 1889 gaf hij er menig recital op. De programma's waren in de geest van deze die we in-extense vermelden.

In 1890 vertrok WIEGAND om onduidelijke redenen naar Australië. Hij kreeg er de betrekking van stads-organist te Sydney en oogstte er naar verluid grote roem.

X X X

WIEGAND componeerde ook voorzijn instrument. Eerder zagen we reeds enkele titels in programma's van inspelingen.

In de reeks "Répertoire de l'organiste" (uitg. Wwe Léopold MURAILLE, Liège), verscheen in 1901 van hem :

- Elevation in la-b
 - Marche triomphale in mi ("Péidié à mon beau-frère monsieur Antoine GILLIS d'Anvers")
 - Berceuse in la-b
 - invocation in re-b,
- respectievelijk onder de nummers 106, 107, 108 & 109.
De kaart vermeldde WIEGAND als "First City Organist of Sydney".

X X X

In 1900 werd WIEGAND benoemd tot Officier in de Leopoldsorde, samen met J. SMIT en Aug. WARLIMONT, respectievelijk gewezen vioolsolo en contrabassolo van het Oostendse Kursaalorkest.

Hij overleed in Amerika in 1904, einde mei.

Uit "L'Echo d'Ostende" van 2 juni 1904 volgende necrologie :

L'organiste Auguste Wiegand. - Auguste Wiegand, qui vient de mourir à Oswego, Etats-Unis d'Amérique comme nous l'avons annoncé dans notre dernier numéro, fut pendant tout un temps une des figures les plus en vue dus monde musical. Auguste Wiegand fut un musicien précoce : des l'âge de quatre ans, il étudia le soifège et le piano. En 1859, il entra au Conservatoire de Liège, où il remporta coup sur coup les premiers prix d'orgue, de piano, le premier prix d'harmonie et de contrepoint, ainsi que la médaille d'or (la plus haute distinction) pour le piano et l'orgue. Wiegand entreprit alors des tournées artistiques en Angleterre et sur le continent et ses concerts ne furent qu'une série de succès, d'ailleurs amplement mérités. Il en était à son 500e récital, quand un brillant engagement l'appela à Sydney, où il joua de 1891 à 1900 les fameuses orgues de la municipalité, les plus grandes du monde. Il devait inaugurer celles de l'Exposition de Saint-Louis, qui, parait-il, supplantent celles de Sydney, quand la maladie le terrassa. (4)

N. HOSTYN

Nota's :

1. P. ROOSE, Geschiedenis van een orgel van Charles Anneessens; Gent. Parochie Sint-Salvator (gezegd "Heilig Kerst"), in : Orgelkunst, 4, 4december 1981, p. 3-16.
2. N. HOSTYN, De orgelkunstenaar Léandre Vilain, in : Ostendiana IV, Oostende, 1982.
3. Oostende, Stadsarchief : Brochure inspelings orgel SS. Petrus & Pauluskerk 1887 (fotocopie).
4. Dank aan de Heer J. SURMONT die me op het bestaan van die necrologie wees.

KEGGEN

Wanneer de visschers naar het Noorden ter kabeljauwvangst varen, nemen zij als mond-behoeften, een ruimen voorraad beschuiten mede.

Bij hun terugkomst worden de overblijvende beschuiten, vooraf met boter bestreken en met suiker bestrooid, aan de kinderen geschonken.

Die harde broodjes, aan welke men eene bijzondere waarde hecht, omdat zij met vader, bloedverwant of vriend de gevaren der zee zijn ontkomen, noemt men alsdan keggen.

(Oostende). Jonas VAN DEN ZEEKANT

'ONS VOLKSLEVEN', 1, 1898, p. 112.

W. VERLONJE